

Ontwerpbeschikking

**Rijkswaterstaat
Noord-Nederland**

Zuidersingel 3
8911 AV Leeuwarden
Postbus 2232
3500 GE Utrecht
T (088) 797 44 00
F (088) 797 44 12
www.rijkswaterstaat.nl

Datum	30 december 2022
Nummer	-
Onderwerp	Ontwerp watervergunning Van Merksteijn Steelworks Holding BV Zaaknummer RWSZ-2022-00013772

Datum
30 december 2022

1. Aanhef

De minister van Infrastructuur en Waterstaat heeft op 22 juli 2022 een aanvraag ontvangen van Van Merksteijn Steelworks Holding BV, gevestigd aan Bedrijvenpark Twente 237, 7602 KJ, Almelo (verder te noemen VMS) om een vergunning als bedoeld in hoofdstuk 6 van de Waterwet (Wtw) voor het brengen van stoffen in een oppervlaktewaterlichaam.

De aanvraag is namens de aanvrager ingediend door Royal HaskoningDHV.

Tegelijkertijd met het indienen van deze aanvraag heeft VMS een aanvraag op grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht ingediend.

De aanvraag betreft het brengen van stoffen in een oppervlaktewaterlichaam. Het afvalwater is afkomstig van de productielocatie gelegen aan de Synergieweg, 9979 XD in Eemshaven. De vergunningplichtige lozingen vinden plaats op het Doekegatkanaal, dat onderdeel uitmaakt van het oppervlaktewaterlichaam Eems-Dollard.

De aanvraag is geregistreerd onder zaaknummer RWSZ2022-00013772.

De aanvraag heeft mede betrekking op activiteiten die niet vergunningplichtig zijn. De aanvraag is voor dat deel buiten behandeling gelaten.

De uitkomst van de m.e.r.-beoordeling is in het m.e.r.-beoordelingsbesluit van 2 juni 2022 met kenmerk RWS-2022/16622 opgenomen. De kennisgeving van het besluit is gepubliceerd op 8 juni 2022.

Een aanvulling op de aanvraag is op 1 september 2022 ontvangen en geregistreerd onder zaaknummer RWSZ2022-00013772.

2. Besluit

Gelet op de bepalingen van de Waterwet, het Waterbesluit, de Waterregeling, de Algemene wet bestuursrecht en de hieronder vermelde overwegingen besluit de minister van Infrastructuur en Waterstaat als volgt:

- I. De gevraagde vergunning als bedoeld in artikel 6.2 van de Waterwet aan Van Merksteijn Steelworks Holding BV, gevestigd aan Bedrijvenpark Twente 237, 7602 KJ Almelo, te verlenen voor het brengen van stoffen afkomstig van de productielocatie gelegen aan Synergieweg, 9979 XD te Eemshaven op het oppervlaktewaterlichaam Eems-Dollard.
- II. Aan de vergunning de in hoofdstuk 3 opgenomen voorschriften te verbinden met het oog op de in artikel 2.1 van de Waterwet genoemde doelstellingen.

Voor een toelichting op de in deze vergunning vermelde begrippen wordt verwezen naar bijlage 1 van deze vergunning.

3. Voorschriften voor het brengen van stoffen in een oppervlaktewaterlichaam

3.1 Voorschriften

Voorschrift 1

Soorten Afvalwaterstromen

1. Op het lozingspunt in het Doekegatkanaal, onderdeel van het oppervlaktewaterlichaam Eems-Dollard, mogen uitsluitend de hieronder genoemde afvalwaterstromen worden gebracht:

<i>lozingspunt</i>	<i>meetpunt</i>	<i>soort afvalwaterstroom</i>
L1	M1 M2	1. Koelwaterspui 2. concentraat en spoelwater van de onthardingsinstallatie

2. Voor aanvang van de lozing moet aan het bevoegd gezag ter goedkeuring een rioleringstekening worden toegestuurd. Op deze rioleringstekening moeten het lozingspunt en de meetpunten zijn aangegeven. De rioleringstekening kan worden gestuurd naar Meldingen-rwsnn@rws.nl.
3. De aanvang van de lozing moet 5 werkdagen van te voren aan het bevoegd gezag worden gemeld. Dit kan via het e-mail adres: Meldingen-rwsnn@rws.nl.

Voorschrift 2

Lozingseisen

1. De in voorschrift 1, eerste lid, omschreven afvalwaterstroom koelwaterspui mag alleen in het oppervlaktewater worden gebracht, als de in tabel 1 per parameter aangegeven lozingseisen op meetpunt M1, niet worden overschreden.
2. De zuurgraad (pH) van het in voorschrift 1, lid 1, bedoelde koelwaterspui moet liggen tussen 7 en 9, bepaald op meetpunt M1, zoals bedoeld in bijlage 3, schema afvalwaterstromen.

Tabel 1: lozingseisen koelwaterspui, te meten op meetpunt M1 zoals bedoeld in bijlage 3, schema afvalwaterstromen.

Parameter	maximale concentratie in een willekeurig genomen steekmonster	Dag-gemiddelde
Vrij beschikbaar chloor	0,2 mg/l	
Debiet		35 m ³ /uur ¹
Onopgeloste bestanddelen		20 mg/l ²
Minerale olie		2 mg/l ²
Chroom		50 µg/l ²
IJzer		5 mg/l ²
Nikkel		50 µg/l ²

¹ De betreffende daggemiddelde waarde wordt bepaald door continue meting.

² De betreffende daggemiddelde waarde wordt bepaald o.b.v. 24-uur debietproportionele mengmonsters.

- De in voorschrift 1, eerste lid, omschreven afvalwaterstroom concentraat en spoelwater van de onthardingsinstallatie mag alleen in het oppervlaktewater worden gebracht, als de in tabel 2 per parameter aangegeven lozingseisen op meetpunt M2 niet worden overschreden.
- De zuurgraad (pH) van het in voorschrift 1, lid 1, bedoelde concentraat en spoelwater afkomstig van de onthardingsinstallatie moet liggen tussen 6,5 en 9, bepaald op meetpunt M2, zoals bedoeld in bijlage 3, schema afvalwaterstromen.

Tabel 2: Concentraat en spoelwater uit de onthardingsinstallatie. Te meten op meetpunt M2, zoals bedoeld in bijlage 3, schema afvalwaterstromen.

Parameter	maximale concentratie in een willekeurig genomen steekmonster	Daggemiddelde
Vrij beschikbaar chloor	0,2	
Debiet		57 m ³ /uur ¹

¹ De betreffende daggemiddelde waarde wordt bepaald door continue meting.

- De waarden van de in tabel 1 en 2 genoemde parameters worden bepaald volgens de in bijlage 2 genoemde analysemethoden.

De in voorschrift 2 opgenomen lozingseisen zijn theoretische lozingseisen.

Voorschrift 3

Meet-, registratie- en rapportageverplichting

- De in voorschrift 1, eerste lid, bedoelde afvalwaterstromen moeten ter plaatse van de bijbehorende meetpunten met de aangegeven frequentie worden gecontroleerd op de aanwezige concentraties of waarden van de in tabel 3 aangegeven parameters.
- De waarden van de in tabel 3 aangegeven parameters moeten worden bepaald volgens de in Bijlage 2 genoemde analysevoorschriften.

3. De meet- en analyseresultaten met betrekking tot de in lid 1 bedoelde controle moeten jaarlijks, binnen drie maanden na het aflopen van het betreffende kalenderjaar, aan het bevoegd gezag worden gerapporteerd. Dit kan via het e-mail adres: Meldingen-rwsnn@rws.nl
4. De meet- en analyseresultaten moeten gedurende een voortschrijdende periode van minimaal drie jaren na de meting worden bewaard.
5. Indien een toezichthouder van het bevoegd gezag daar om verzoekt moet inzage worden gegeven in de in lid 4 bedoelde resultaten.

Tabel 3: Monitoringsverplichting

Parameter	Meetpunt	Eenheid	Type meting	Minimale monitorings-frequentie
Vrij beschikbaar chloor	M1 en M2	mg/l	Steekmonster	Eenmaal per week
Zuurgraad (pH)	M1 en M2	pH	Inline	Continu
Debiet koelwaterspui	M1 en M2	m ³ /uur	Inline	Continu
Onopgeloste bestanddelen	M1	mg/l	Daggemiddelde ¹	Eenmaal per week
Minerale olie	M1	mg/l	Daggemiddelde ¹	Eenmaal per maand
Chroom	M1	ug/l	Daggemiddelde ¹	Eenmaal per week ²
IJzer	M1	mg/l	Daggemiddelde ¹	Eenmaal per maand
Nikkel	M1	ug/l	Daggemiddelde ¹	Eenmaal per week ²

¹ De daggemiddelde waarde wordt bepaald o.b.v. 24-uur debietproportionele mengmonsters.

² Als uit de betreffende gemeten parameters blijkt dat de concentraties stabiel in de lozing voorkomen, kan een verzoek tot verlaging van de monitoringsfrequentie worden ingediend.

Voorschrift 4

Contactpersoon

1. De vergunninghouder is verplicht één of meer personen aan te wijzen die in het bijzonder belast is (zijn) met het toezien op de naleving van het bij deze vergunning bepaalde of bevolene, waarmee door of namens de waterbeheerder in spoedgevallen overleg kan worden gevoerd.
2. De vergunninghouder deelt schriftelijk binnen veertien dagen nadat deze vergunning in werking is getreden de waterbeheerder mee, wat de contactgegevens zijn (naam, adres telefoonnummer en e-mailadres) van degene(n) die door of vanwege hem is (zijn) aangewezen.
3. Wijzigingen hierin moeten binnen 14 dagen schriftelijk worden gemeld.

Voorschrift 5

Melden van- en het treffen van maatregelen bij een ongewoon voorval

1. Indien zich in de inrichting een ongewoon voorval of een bijzondere bedrijfsomstandigheid voordoet of heeft voorgedaan, waardoor nadelige gevolgen voor het oppervlaktewaterlichaam zijn ontstaan of dreigen te ontstaan, treft de vergunninghouder onmiddellijk de maatregelen die redelijkerwijs kunnen worden verlangd, om nadelige gevolgen van dat ongewoon voorval voor het oppervlaktewaterlichaam te voorkomen of,

voor zover die gevolgen niet kunnen worden voorkomen, zoveel mogelijk te beperken en ongedaan te maken.

2. Een voorval en/of bijzondere bedrijfsomstandigheid, als hiervoor onder lid 1 bedoeld, wordt zo spoedig mogelijk gemeld aan het bevoegd gezag.
3. Voor het melden hiervan moet gebruik worden gemaakt van het calamiteiten telefoonnummer 088-79 74 430 dan wel het e-mailadres: Meldingen-rwsnn@rws.nl, afhankelijk van de ernst van het voorval¹.
4. Zo spoedig mogelijk na een dergelijk ongewoon voorval, in overleg met de waterbeheerder, worden gegevens over de maatregelen verstrekt die worden overwogen om te voorkomen dat een dergelijk voorval zich nogmaals kan voordoen.
5. Aan de waterbeheerder worden tevens verstrekt, zodra zij bekend zijn, de gegevens met betrekking tot:
 - a. de oorzaken van het voorval en de omstandigheden waaronder het voorval zich heeft voorgedaan.
 - b. de ten gevolge van het voorval vrijgekomen stoffen, alsmede hun eigenschappen.
 - c. andere gegevens die van belang zijn om de aard en de ernst van de gevolgen voor het oppervlaktewaterlichaam van het voorval te kunnen beoordelen.
 - d. de maatregelen die zijn genomen of worden overwogen om de gevolgen van het voorval te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken.

Voorschrift 6

Voorzienbare bijzondere bedrijfsomstandigheden

1. Bij voorzienbare bijzondere bedrijfsomstandigheden die betrekking hebben op de IPPC-installatie, niet zijnde een ongewoon voorval, die gevolgen kunnen hebben op de kwaliteit van het te lozen afvalwater moeten voorzorgsmaatregelen worden genomen om nadelige gevolgen voor het oppervlaktewater te voorkomen dan wel zo veel mogelijk te beperken.
2. Van een dergelijke voorzienbare bijzondere bedrijfsomstandigheid moet de waterbeheerder vooraf in kennis worden gesteld.
3. Aan de waterbeheerder worden daarbij gegevens verstrekt met betrekking tot:
 - de betreffende situatie, de aanvang en de tijdsduur van de uitvoering;
 - de gevolgen van de situatie op de kwaliteit van het vrijkomende afvalwater;
 - de voorzorgsmaatregelen die worden genomen om nadelige gevolgen van de lozing voor het oppervlaktewater te voorkomen dan wel te beperken;
 - de uitvoeringsalternatieven die overwogen zijn om nadelige gevolgen van de lozing voor het oppervlaktewater te voorkomen dan wel te beperken;
 - de gevolgen op de kwaliteit van het te lozen afvalwater.

¹ Zie hiervoor ook de brochure voor het melden van ongewone voorvallen van Rijkswaterstaat Noord-Nederland, verkrijgbaar via de afdeling Handhaving (meldingen-rwsnn@rws.nl).

4. De in het derde lid genoemde maatregelen behoeven voor aanvang van de uitvoering de schriftelijke goedkeuring van de waterbeheerder. Er staan rechtsmiddelen open tegen dit besluit.

Nummer

-

Datum

30 december 2022

Voorschrift 7

Controlevoorzieningen

1. De in het oppervlaktewaterlichaam te brengen afvalwaterstromen zoals bedoeld in voorschrift 1, lid 1 moeten te allen tijde kunnen worden bemonsterd via een doelmatige voorziening, die geschikt is voor bemonsteringsdoeleinden.
2. De locatie en nummering van het lozingspunt en de meetpunten is aangegeven op de schematische tekening zoals is opgenomen als Bijlage 3 behorende bij deze vergunning.

Voorschrift 8

Onderzoek en rapportage

1. Uiterlijk 9 maanden na het inwerkingtreden van deze vergunning moet de vergunninghouder bij de waterbeheerder een onderzoeksrapport indienen over de aangevraagde in het oppervlaktewater te brengen hulpstoffen afkomstig uit het koelsysteem en de onthardingsinstallatie.
2. Het in het eerste lid bedoelde onderzoeksrapport behoeft de schriftelijke goedkeuring van de waterbeheerder. Er staan rechtsmiddelen open tegen dit besluit.
3. Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek worden ten minste de volgende aspecten betrokken:
 - a. Het verwachte verbruik van de betreffende hulpstoffen;
 - b. De wijze waarop invulling wordt gegeven aan de saneringsinspanning behorende bij de hulpstoffen die toegepast worden in de onthardingsinstallatie (bepaald d.m.v. de Algemene beoordelingsmethodiek);
 - c. De effecten van het lozen van (restanten) van hulpstoffen in het oppervlaktewaterlichaam (bepaald d.m.v. het Handboek Immissietoets);
4. Indien tijdens het in het eerste lid bedoelde onderzoek of uit dat onderzoek blijkt dat niet wordt voldaan aan de saneringsinspanning, zoals bedoeld in lid 3, onder b, en/of aan de Immissietoets, zoals bedoeld in lid 3, onder c, moet worden onderzocht met welke toe te passen maatregelen (waaronder andere technieken dan wel stoffen) hieraan alsnog kan worden voldaan.
5. De maatregelen, zoals bedoeld in lid 4, moeten binnen 4 maanden na indiening van het in het eerste lid bedoelde onderzoek, voorafgaand aan de implementatie, ter goedkeuring worden voorgelegd aan het bevoegd gezag.
6. De in lid 5 genoemde implementatie van maatregelen behoeft de schriftelijke goedkeuring van het bevoegd gezag. Er staan rechtsmiddelen open tegen dit besluit.

Voorschrift 9

Onderzoek onvoorziene lozingen (MRA)

1. Uiterlijk 6 maanden na het in werking treden van deze vergunning, moet de vergunninghouder bij de waterbeheerder een onderzoeksrapport indienen over risico's van onvoorziene lozingen.
2. Het in het eerste lid bedoelde onderzoeksrapport behoeft de schriftelijke goedkeuring van de waterbeheerder. Er staan rechtsmiddelen open tegen dit besluit.

Voorschrift 10

Minimalisatieverplichting

Uiterlijk op 1 januari 2028 en vervolgens elke vijf jaar, moet de vergunninghouder bij de waterbeheerder voor de zeer zorgwekkende stoffen chroom en nikkel de volgende informatie verstrekken:

1. de mate waarin deze zeer zorgwekkende stoffen op het oppervlaktewater geloosd worden,
2. de reeds toegepaste technieken om de emissie van deze zeer zorgwekkende stoffen zoveel mogelijk te voorkomen dan wel, indien dat niet mogelijk is, te beperken, en
3. een vermijdings- en reductieplan, gericht op het zoveel als technisch en kostentechnisch haalbaar is verder beperken van deze emissies, met daarin:
 - a. een overzicht van de technieken om emissies van deze zeer zorgwekkende stoffen in de toekomst nog verder te voorkomen dan wel, indien dat niet mogelijk is, verder te beperken,
 - b. informatie over het rendement en de validatie van deze technieken,
 - c. informatie over de bedrijfszekerheid en de kosten van deze technieken,
 - d. informatie over afwenteleffecten van deze technieken, en
 - e. een keuze voor de op basis van deze informatie al dan niet toe te passen technieken.

3.2 Toelichting op de voorschriften

Toelichting bij voorschrift 1

Met het verbinden van voorschrift 1 aan de vergunning is vastgelegd welke afvalwaterstromen volgens de vergunning geloosd mogen worden.

Toelichting bij voorschrift 2

Voorschrift 2 lid 1 bevat in tabel 1 de lozingseisen voor het koelwaterspui. Er wordt uitgegaan van de emissies op het punt waar zij de bron, namelijk het koelwatercircuit, verlaten. De inrichting betreft een geïntegreerde fabriek voor de productie van staal en voor de verwerking van het geproduceerde staal. De betreffende IPPC-categorieën worden behandeld door 2 verticale BREFs. Beide BREFs hebben met de beste beschikbare technieken geassocieerde emissieniveaus (BBT-GENs) afgeleid voor emissies naar water voortkomend uit contact koeling. De vastgestelde lozingseisen borgen dat de emissies onder normale bedrijfsomstandigheden niet hoger zijn dan de met de beste beschikbare technieken geassocieerde emissieniveaus zoals vastgesteld in de BBT-conclusies.

De lozingseis voor het debiet betreft het in de aanvraag beschreven debiet, waarmee de Immissietoets is uitgevoerd. De debietseis borgt dat de daggemiddelde omvang van de lozing uitgedrukt in m³/uur de aangevraagde waarde niet overschrijdt.

De pH eis borgt dat het koelsysteem –conform de BREF koelsystemen – bedreven wordt binnen de gestelde pH-range. Dit met als doel om de benodigde hoeveelheid natriumhypochloriet te beperken. De lozingseis voor vrij beschikbaar chloor heeft ook beperking van de hoeveelheid toe te dienen natriumhypochloriet als doel.

De lozingseis voor onopgeloste bestanddelen is gericht op het beperken van de lozing van onopgeloste bestanddelen. De eis is bedoeld om de goede werking van de zuiveringsinstallatie, die gericht is op verwijdering van onopgeloste bestanddelen, te borgen. De eis valt binnen de range die de betrokken BBT-Conclusies stellen voor BBT-GENs; Het betreft de bovengrens van de BBT-conclusies Ijzer en Staal en valt binnen de range van de BBT-Conclusies Ferrometaalbewerking (2022).

De lozingseisen voor chroom en nikkel betreffen de in de aanvraag opgenomen waarden die door VMS als haalbaar wordt gezien. Met deze waarden is de Immissietoets uitgevoerd. In lijn met de BBT Conclusies Ferrometaalbewerking (2022) is gekozen voor daggemiddelde waarden, d.w.z. op 24 uur-debietsproportionele mengmonsters. De waarden vallen binnen de BBT-GEN range uit de betrokken verticale BREFs.

De lozingseis voor minerale olie is gericht op het beperken van olie in de lozing. De eis borgt de met BBT-geassocieerde emissieniveaus.

De lozingseis voor ijzer is gesteld op 5 mg/l. De waarden vallen binnen de BBT-GEN range uit de betrokken verticale BREFs.

Voorschrift 2 lid 1 bevat in tabel 2 de lozingseisen voor het concentraat en spoelwater afkomstig van de onthardingsinstallatie. De lozingseis voor vrij beschikbaar chloor heeft ook beperking van de hoeveelheid toe te dienen natriumhypochloriet als doel. De pH eis is gericht op het voorkomen van een negatief effect in het oppervlaktewaterlichaam als gevolg van natronloog en zoutzuur dosering in de onthardingsinstallatie.

Toelichting bij voorschrift 3

Voorschrift 3 bevat de verplichting om te monitoren of aan de lozingseisen wordt voldaan. De wijze en frequentie van bepaling is, met uitzondering van de parameters debiet en vrij beschikbaar chloor, gebaseerd op de van toepassing zijnde BBT-Conclusies. Het voorschrift bevat tevens de verplichting om de monitoringsgegevens bij het bevoegd gezag te melden.

Toelichting bij voorschrift 4

Er zijn binnen een bedrijf altijd één of meer personen verantwoordelijk voor naleving van hetgeen dat is bepaald en voorgeschreven in de vergunning. Goede

communicatie tussen vergunninghouder en het bevoegd gezag is voortdurend van belang. Dit geldt bij omstandigheden bij een normale bedrijfsvoering, maar vooral ook indien er sprake is van een ongewoon voorval. Deze persoon of personen dienen bekend te zijn bij het bevoegd gezag. Met dit voorschrift wordt verplicht deze persoon of personen bekend te maken aan het bevoegd gezag.

Toelichting bij voorschrift 5

Melden van- en het treffen van maatregelen bij een ongewoon voorval

Dit voorschrift geeft aan hoe gehandeld dient te worden bij een ongewoon voorval binnen de inrichting zoals bedoeld in hoofdstuk 17 van de Wet milieubeheer.

Volgens vaste jurisprudentie moet onder een ongewoon voorval worden verstaan:

“elke gebeurtenis in een inrichting, ongeacht de oorzaak daarvan, die afwijkt van de normale bedrijfsactiviteiten; dit begrip behelst zowel storingen in het productieproces en storingen in de voorzieningen van de inrichting alsmede ongelukken en calamiteiten” (ABRvS 12 juli 2006 nr. 200601268/1 (Delfzijl)).

Ongewone voorvallen waarbij nadelige gevolgen voor het oppervlaktewater ontstaan of dreigen te ontstaan moeten zo spoedig mogelijk gemeld worden.

Onder ‘zo spoedig mogelijk’ wordt verstaan: zodra dit mogelijk is. Hoe snel dat is, is afhankelijk van de omstandigheden van het voorval. Voor de termijn van melding is niet van belang of het een ernstig of een minder ernstig ongewoon voorval betreft (ABRvS 22 september 2004, JM 2004/117).

Bij ‘dreiging’ gaat het om de situatie die niet meer beheerst wordt maar waarbij nog geen effecten voor het oppervlaktewater aan de orde zijn. Daarbij moet gedacht worden aan het in werking roepen van een noodplan, noodvoorzieningen gebruiken, noodmaatregelen treffen met het doel de beheersing opnieuw te bereiken, ongeacht of een effect op het oppervlaktewater ook daadwerkelijk zal optreden nadat deze noodgrepen zijn aangewend. Te denken valt aan de bijzondere operatie van een afvalwaterzuiveringsinstallatie (recirculeren, toevoer stoppen, hulpapparatuur inzetten). Het tijdstip van het ongewoon voorval is het moment waarop tot het nemen van noodmaatregelen besloten wordt. (Gedragslijn Melden van ongewone voorvallen, oktober 2005, p. 22).

Toelichting bij voorschrift 6

Voorzienbare bijzondere bedrijfsomstandigheden

In de praktijk kan het voorkomen dat de vergunninghouder bijzondere voorzienbare activiteiten, in afwijking van de reguliere bedrijfsvoering, gaat uitvoeren die gevolgen kunnen hebben voor de kwaliteit van het te lozen afvalwater. Hieronder wordt verstaan onderhouds- en reparatiewerkzaamheden, storingen (niet zijnde een ongewoon voorval), korte stilleggingen en het opstarten of het (definitief) buiten bedrijf stellen van een proces- of afvalwaterzuiveringsinstallatie of onderdelen hiervan. Voor een dergelijke situatie moet het bedrijf voorzorgsmaatregelen nemen om de nadelige gevolgen voor het oppervlaktewater te voorkomen dan wel zo veel mogelijk te beperken. In de vergunning is een voorschrift opgenomen dat voorziet in het reguleren van deze bedrijfsomstandigheden. In dit voorschrift is opgenomen dat vooraf een melding moet worden gedaan van de betreffende situatie en de te treffen maatregelen. De

waterbeheerder heeft een redelijke termijn nodig om de melding vooraf te kunnen beoordelen. Met het voorschrift wordt invulling gegeven aan het gestelde in artikel 5.7 van het Besluit omgevingsrecht, waarin wordt gesteld dat er expliciet in de vergunning aandacht moet worden geschonken aan het voorkomen en beperken van nadelige gevolgen voor het milieu die kunnen worden veroorzaakt door bovengenoemde voorzienbare bijzondere bedrijfsomstandigheden.

Toelichting bij voorschrift 7

Het bevoegd gezag moet te allen tijde in staat zijn toezicht uit te voeren op de lozingen. Hierbij kan het nodig zijn om monsters te nemen van het geloosde afvalwater. Er is een voorschrift opgenomen om te borgen dat dit mogelijk is.

Toelichting bij voorschrift 8

In de aanvraag is de omvang van het verbruik van de hulpstoffen niet betrokken. Zonder deze informatie is het op voorhand niet vast te stellen of effecten als gevolg van de lozing optreden. Voor de in de aanvraag genoemde doeleinden zijn verscheidene hulpstoffen op de markt. Bij de hulpstoffen keuze is rekening gehouden met de waterbezwaarlijkheid van de producten. In de aanvraag is inzichtelijk gemaakt dat het gebruik van koelwaterchemicaliën, conform de BBT, zoveel als mogelijk wordt gereduceerd. Uit de aanvraag blijkt niet op welke wijze invulling gegeven wordt aan de saneringsinspanning voor wat betreft de chemicaliën die ingezet worden in de onthardingsinstallatie.

Voorschrift 8 wordt aan de vergunning verbonden om vast te stellen of:

(1) voldaan wordt aan de saneringsinspanning horende bij de chemicaliën die toegepast worden in de onthardingsinstallatie (flocculant, anti-scalant en natriumhypochloriet) en (2) de verwachte omvang van het hulpstoffen gebruik tot een acceptabel toetsresultaat leidt op basis van de Immissietoets. Indien tijdens of uit het onderzoek blijkt dat hieraan niet wordt voldaan, moet worden onderzocht met welke toe te passen maatregelen (waaronder andere technieken dan wel stoffen) hieraan alsnog kan worden voldaan.

Toelichting bij voorschrift 9

Voor de toelichting bij voorschrift 9 wordt verwezen naar het onderdeel Integrale aanpak van risico's van onvoorziene lozingen, weergegeven in par. 5.1.2.2.

Toelichting bij voorschrift 10

De minimalisatieverplichting is noodzakelijk in het kader van de beleidsdoelstelling om zeer zorgwekkende stoffen (ZZS) zoveel als mogelijk te weren uit de leefomgeving. Met dit voorschrift wordt haalbaar en betaalbaar gewerkt naar een steeds verdergaande reductie.

Hierbij geldt dat sprake is van een continu proces. De rapportage is géén momentopname van de stand van zaken vlak voor het verstrijken van de deadline opgenomen in de vergunning, maar moet inzicht verschaffen in alle ondernomen acties (inclusief resultaten) binnen de periode van 5 jaar.

Er geldt een inspanningsverplichting om te onderzoeken of, en zo ja, hoe een verdere emissiereductie gerealiseerd kan worden, dus ook wanneer de beste

beschikbare technieken reeds zijn toegepast en de lozing van een ZZS niet leidt tot het overschrijden van milieukwaliteitseisen. Van belang is dat hierbij de ontwikkeling van deze technieken op wereldwijde schaal beschouwd dient te worden.

Deze minimalisatie kan op verschillende manieren worden gerealiseerd: door substitutie, door nieuwe zuiveringstechnieken of nieuwe productietechnieken, door geoptimaliseerde en duurzame bedrijfsvoering. De beschouwing dient minimaal in te gaan op de technische uitvoerbaarheid, de financiële gevolgen en het milieuhygiënische rendement van de minimalisatieopties. Wat betreft deze aan te leveren informatie gaat het om algemeen beschikbare gegevens; hiervoor is geen actieve proefneming door de lozer vereist.

4. Aanvraag

4.1 Algemeen

4.1.1 Aanleiding

VMS is voornemens om in de Eemshaven een inrichting op te richten voor het produceren van 580.000 ton/jaar walsdraad uit 635.000 ton/jaar shredded schroot. Op deze manier kan VMS in Almelo het walsdraad in eigen beheer afnemen waardoor de afhankelijkheid van externe partijen op de wereldmarkt afneemt. Het voornemen wordt aangeduid als project "Digimelter".

4.1.2 Bedrijfssituatie

De Digimelter betreft feitelijk een geïntegreerde fabriek voor het uitvoeren van twee hoofdactiviteiten; het smelten van metaalschroot en voor het produceren van walsdraad uit het geproduceerde staal. Beide hoofdactiviteiten betreffen IPPC-installaties. Op grond van het Activiteitenbesluit wordt de Digimelter tevens als een type-C bedrijf gedefinieerd.

Binnen de inrichting worden in hoofdzaak de volgende activiteiten uitgevoerd:

- Aanvoer, ontvangst en opslag van schroot;
- Het bedrijven van een gesloten laadsysteem met schrootverwarming uit rookgassen;
- Het verwerken van schroot in de ovens;
- Gieten van het staal en walserij;
- Nabewerking, opslag en afvoer van walsdraad.

Daarnaast zijn, voor zover relevant voor emissies naar water die onder de reikwijdte van deze vergunning vallen, de volgende ondersteunende processen van belang:

- Waterkoeling van machines en staal;
- Productie van onthard water uit industriewater;
- Het bedrijven van een waterzuiveringsinstallatie.

De fabriek zal 24 uur per dag en 7 dagen per week in bedrijf zijn.

Het schroot dat door VMS zal worden ingenomen betreft ijzer- en staalschroot. In hoofdlijnen wordt het schroot beschreven als schroot dat voldoet aan de Europese normen, en vrij is van alle behalve verwaarloosbare hoeveelheden andere non-ferro metalen en niet-metalen, aarde, isolatie, overmatig ijzeroxide in welke vorm dan ook. Het door VMS ontvangen staalschroot zal contractueel voldoen aan de eisen opgenomen in de EU-27 Steel Scrap Specification (EFR, 2007). Het in te nemen schroot is nader afgekaderd in de vergunningaanvraag.

Milieuzorg

VMS beschikt over een kwaliteits-, arbo- en milieumanagementsysteem conform de ISO 9001:2015, OHSAS 18001:2007 en ISO 14001:2015. Voor de Digimelter zal een milieubeheersysteem worden ontwikkeld dat aansluit bij de bestaande managementsystemen en alle BBT-elementen bevat.

4.2 Handelingen waarvoor vergunning wordt aangevraagd

De aanvraag heeft betrekking op het brengen van stoffen in een oppervlaktewaterlichaam. Op grond van art. 6.2 lid 1, Wtw is het verboden om stoffen te brengen in een oppervlaktewaterlichaam, tenzij een daartoe strekkende vergunning is verleend. VMS vraagt vergunning aan voor deze handeling. De vergunning wordt aangevraagd voor onbepaalde tijd.

De aangevraagde vergunning heeft betrekking op een geïntegreerde fabriek voor het uitvoeren van twee hoofdactiviteiten; het smelten van metaalschroot en voor het produceren van walsdraad uit het geproduceerde staal. De aangevraagde productiecapaciteit bedraagt 580.000 ton walsdraad uit 635.000 ton metaalschroot.

De in de vergunningaanvraag beschreven handelingen waarvoor op grond van art. 6.2 lid 1, Wtw een vergunning benodigd is betreffen de volgende afvalwaterstromen:

- Koelwaterspui;
- Afvalwater (concentraat en spoelwater) uit de onthardingsinstallatie.

Deze vergunning heeft enkel betrekking op de in deze alinea beschreven afvalwaterstromen. De lozingssituatie wordt uitgebreider beschreven in par. 4.2.2

VMS vraagt daarnaast vergunning aan voor het lozen van verontreinigd hemelwater afkomstig van het opslagterrein van het ruwe onbewerkte schroot, en van het opslagterrein van slakken. De lozing vindt plaats op de Wilhelminahaven, dat onderdeel uitmaakt van het oppervlaktewaterlichaam Eems-Dollard. Deze handelingen vereisen niet een vergunning omdat ze vallen onder het Activiteitenbesluit.

Binnen de inrichting ontstaan verder de volgende afvalwaterstromen die niet onder de reikwijdte van deze watervergunning vallen:

- Hemelwater;
- Huishoudelijk afvalwater;

- Afvalwater afkomstig van de tank- en wasvoorziening, bestaande uit hemelwater en in de voorziening gebruikt (warm) water.

4.2.1 Beschrijving van het oppervlaktewaterlichaam waarin de handelingen plaatsvinden

De lozing vindt plaats op het Doekegatkanaal, dat onderdeel uitmaakt van het oppervlaktewaterlichaam Eems-Dollard. Dit KRW-waterlichaam behoort tot de categorie overgangswateren en wordt aangemerkt als een sterk veranderd KRW-waterlichaam.

Binnen het oppervlaktewaterlichaam Eems-Dollard zijn de navolgende beschermde gebieden aangewezen:

- Schelpdierwater
- Zwemwater
- Natuur
- Wet natuurbescherming

4.2.2 Overzicht afvalwaterstromen

Binnen de inrichting van VMS wordt rekening gehouden met het ontstaan van de volgende afvalwaterstromen:

1. Koelwaterspui;
2. concentraat en spoelwater uit de onthardingsinstallatie.

Koelwaterspui

Het wordt opgemaakt op basis van industriewater en gedemineraliseerd water. Aan het koelwater zijn koelwaterchemicaliën toegevoegd. Het koelwater kan ook stoffen (hamerslag) bevatten afkomstig van de contact koeling, waarbij koelwater in rechtstreeks contact komt met het product. Daarnaast bevat het koelwater een warmtevracht (0,93 MW).

De fabriek bevat een gesloten koelwatersysteem (*no contact closed*), en open koelsystemen. De open koelsystemen betreffen een systeem waarbij geen direct contact koeling (*no contact open*) plaatsvindt, en een systeem waarbij direct contact van koelwater met staal plaatsvindt (*contact open*). Het *no contact open* circuit bevat bassins, van waaruit koelwater door kan stromen naar het *contact open* circuit. Er wordt 113 m³/uur onthard industriewater aangevoerd voor koeling.

Het koelwater uit het *contact open* circuit, waaruit koelwaterspui voortkomt, wordt voorgezuiverd en behandeld in de waterzuiveringsinstallatie alvorens een deel van dit koelwater gespuid wordt. Het koelwaterspui wordt geloosd op het Doekegatkanaal, dat onderdeel uitmaakt van het oppervlaktewaterlichaam Eems-Dollard. Het lozingsdebiet bedraagt 35 m³/uur.

De verontreinigingen die in het te lozen afvalwater terecht komen betreffen restanten van hulpstoffen en stoffen afkomstig van contact koeling. De hulpstoffen zijn in de aanvraag beoordeeld m.b.v. de Algemene Beoordelingsmethodiek (ABM) 2016. In paragraaf 5.1.2.2 wordt hierop nader ingegaan. De stoffen afkomstig van contact koeling betreffen ijzeroxiden en metalen (nikkel en chroom) uit staallegeringen. De stoffen maken onderdeel uit van hamerslag, dat ontstaat na het warmwalsen van staal.

Concentraat en spoelwater uit de onthardingsinstallatie

De onthardingsinstallatie is bedoeld voor het ontharden van industriewater ten behoeve van de toepassing als koelwater. De onthardingsinstallatie functioneert d.m.v. ultrafiltratie en omgekeerde osmose. In de onthardingsinstallatie zal 113 m³/uur onthard water worden geproduceerd. Daarvoor wordt 170 m³/uur industriewater gebruikt. De lozing vanuit de onthardingsinstallatie heeft een omvang van 57 m³/uur. De lozing vanuit de onthardingsinstallatie vindt plaats op het Doekegatkanaal, dat onderdeel uitmaakt van het oppervlaktewaterlichaam Eems-Dollard.

Het concentraat en het terugspoelwater uit de onthardingsinstallatie bestaan uit ingedikt industriewater. De concentraties stoffen kunnen een factor 3 hoger liggen dan in het gebruikte industriewater. In de onthardingsinstallatie worden hulpstoffen toegepast die in het te lozen afvalwater terecht komen.

De verontreinigingen die in het te lozen afvalwater terecht komen betreffen restanten van hulpstoffen uit de onthardingsinstallatie en de in de onthardingsinstallatie verwijderde stoffen afkomstig van het industriewater. Het industriewater wordt gewonnen uit oppervlaktewater en aangeleverd door een derde partij. De hulpstoffen zijn in de aanvraag beoordeeld m.b.v. de Algemene Beoordelingsmethodiek (ABM) 2016. In paragraaf 5.1.2.2 wordt hierop nader ingegaan.

4.2.3 Zuiveringstechnische voorziening (WZI)

Het koelwater in het *contact open* circuit wordt gezuiverd in een waterzuiveringsinstallatie. De waterzuiveringsinstallatie (WZI) is gericht op het verwijderen van vaste deeltjes die bij contact koeling in het koelwater terecht kunnen komen (hamerslag).

De WZI is in detail beschreven in par. 3.2.7 van het aanvraagdocument 'Toelichting Wtw-aanvraag Digimelter 220721 compleet'. Op hoofdlijnen omvat de WZI een verzamelput, bezinkvoorzieningen, olie-afscheiding, een filtratiesysteem en een terugspoelwater-behandelingssectie. Het gezuiverde water wordt deels gespuid, en deels teruggevoerd naar het proces. In de WZI wordt flocculant toegevoegd ten behoeve van behandelen van het terugspoelwater van het filtratiesysteem. Het terugspoelwater wordt hierna naar een verticale slib-indikker gevoerd. Schoon overloopwater stroomt terug naar de verzamelput. Periodiek uit de slib-indikker verwijderd slib wordt in een zeefbandpers tot een slibkoek en filtraat verwerkt. Het filtraat wordt teruggevoerd naar de verzamelput.

5 Toetsing van de aanvraag aan de doelstellingen van het waterbeheer

De Waterwet omschrijft in artikel 6.21 in samenhang met 2.1 het toetsingskader voor de beslissing op de aanvraag. In artikel 2.1 Wtw zijn de algemene doelstellingen aangegeven die richtinggevend zijn bij de uitvoering van het waterbeheer:

- a. voorkoming en waar nodig beperking van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste
- b. in samenhang met de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen en
- c. de vervulling van maatschappelijke functies door watersystemen.

Deze doelstellingen vormen in onderlinge samenhang het toetsingskader bij vergunningverlening. Een vergunning wordt geweigerd indien de doelstellingen van het waterbeheer zich tegen vergunningverlening verzetten en het niet mogelijk is om de belangen van het waterbeheer door het verbinden van voorschriften of beperkingen voldoende te beschermen.

De doelstellingen zijn geconcretiseerd via normen en beleid ten aanzien van veiligheid, waterkwantiteit, waterkwaliteit en maatschappelijke functievervulling door watersystemen. De uitwerking hiervan vindt plaats in de Waterwet, in aanvullende regelgeving, in water- en beheerplannen op grond van hoofdstuk 4 van de Waterwet en in beleidsregels. De vastgestelde normen en het beleid zijn richtinggevend bij de toetsing of een aangevraagde handeling verenigbaar is met de doelstellingen voor het waterbeheer. Hieronder volgt een beschrijving van het beleid waarmee bij het beoordelen van de vergunningaanvraag rekening is gehouden.

Bij de beoordeling van de vergunningaanvraag richt het bevoegd gezag zich volgens het toetsingskader op de effecten van het initiatief op de hierboven genoemde doelstellingen onder b. en c. Bij het onderhavige besluit speelt de hierboven genoemde doelstelling onder a. geen rol.

Aan de hand van het in dit hoofdstuk beschreven toetsingskader volgt in de daarop volgende paragrafen de toetsing van de aanvraag aan de doelstellingen van het waterbeheer.

5.1 Beoordeling voor wat betreft het brengen van stoffen in een oppervlaktewaterlichaam

5.1.1 Regelgeving en beleid

Hoofdoverweging regelgeving en beleid m.b.t. handelingen als bedoeld in art. 6.2, lid 1, Wtw

De hoofdlijnen van het nationale waterbeleid ten aanzien van veiligheid en het doelmatig gebruik van waterstaatswerken en de manier waarop daarbij rekening moet worden gehouden met de ecologische doelstellingen die gelden voor KRW-waterlichamen zijn vastgelegd in het Nationaal Water Programma (NWP),

planperiode 2022-2027. In de Beleidsregel toetsingskader waterkwaliteit is vastgelegd op welke manier aanvragen op grond van de Waterwet getoetst worden aan de ecologische doelstellingen die gelden voor KRW-waterlichamen.

Het Nationaal Water Programma houdt vast aan de leidende beginselen van het preventief beleid zoals dat in de tweede helft van de vorige eeuw is ingezet: vermindering van de verontreiniging door het toepassen van beste beschikbare technieken (BBT) en waar nodig en mogelijk verdergaande maatregelen met het oog op het bereiken van de gewenste waterkwaliteit. Voor het kwaliteitsbeheer in Rijkswateren heeft daarnaast de Kaderrichtlijn Water (KRW) een grote sturende betekenis. De KRW vereist dat alle Europese lidstaten streven naar een goede kwaliteit van alle waterlichamen waarop de richtlijn van toepassing is. Deze algemene doelstelling heeft een nadere uitwerking gekregen in het Besluit kwaliteitseisen en monitoring water 2009.

Het eerste beginsel van het preventief beleid 'vermindering van de verontreiniging' houdt in dat verontreiniging - ongeacht de stofsoort - zoveel mogelijk wordt beperkt (voorzorgprincipe). De invulling van dit beleidsuitgangspunt bestaat onder meer uit: meer aandacht voor de ketenbenadering (waaronder kringloopsluiting), implementatie van Esbjerg/OSPAR-afspraken (stofs specifieke aanpak emissies), meer aandacht voor een integrale milieuafweging en meer aandacht voor prioritering. Invulling van het voorzorgsprincipe is ook dat een bedrijf/lozer ten minste 'de beste beschikbare technieken' toepast, zoals vastgelegd in de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo). In artikel 1.1 van de Wabo is de volgende definitie voor de 'beste beschikbare technieken' gegeven: 'de voor het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu meest doeltreffende technieken om de emissies en andere nadelige gevolgen voor het milieu, die een inrichting kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken, die – kosten en baten in aanmerking genomen – economisch en technisch haalbaar in de bedrijfstak waartoe de inrichting behoort, kunnen worden toegepast, en die voor degene die de inrichting drijft, redelijkerwijs in Nederland of daarbuiten te verkrijgen zijn; daarbij wordt onder technieken mede begrepen het ontwerp van de inrichting, de wijze waarop zij wordt gebouwd en onderhouden, alsmede de wijze van bedrijfsvoering en de wijze waarop de inrichting buiten gebruik wordt gesteld'.

De Ministeriele regeling omgevingsrecht (Mor) bevat de aanwijzing van de Nederlandse informatiedocumenten over beste beschikbare technieken (BBT-documenten). Deze zijn weergegeven in de bijlage bij de Mor. De in de bijlage aangewezen BBT-documenten kunnen worden aangemerkt als een adequate invulling van de actuele beste beschikbare technieken die door het bevoegd gezag dienen te worden toegepast bij de vergunningverlening.

Het tweede beginsel 'met het oog op het bereiken van de gewenste waterkwaliteit waar nodig en mogelijk verdergaande maatregelen nemen' houdt in dat als gevolg van de te vergunnen lozing geen significante verslechtering van de waterkwaliteit plaats mag vinden ten opzichte van de bestaande situatie en dat het bereiken van de KRW-doelstellingen niet in gevaar mag worden gebracht. Het is daarom vooral van toepassing op nieuwe lozingen of uitbreidingen van bestaande lozingen. Dit

tweede beginsel is uitgewerkt in een emissie-immissiebenadering in het Handboek Immissietoets, waarvoor de uitgangspunten zijn vastgesteld door het Nationaal Water Overleg en waarin een nationale uitwerking is gegeven van EU-richtsnoeren op grond van artikel 4, lid 4 van de Richtlijn prioritair stoffen. Het Handboek Immissietoets is aangewezen als BBT-document in de bijlage bij de Mor. De immissietoets richt zich op de beoordeling van de gevolgen van een specifieke restlozing op de waterkwaliteit (na toepassing van BBT). De immissietoets draagt bij aan het verkrijgen van inzicht in het aandeel van een individuele lozing in de totale concentratie van een stof in de mengzone, het betreffende waterlichaam en benedenstrooms.

In de Waterwet is de verhouding tussen watervergunningen en de waterplannen nader uitgewerkt. De Waterwet stelt dat met de plannen rekening moet worden gehouden bij de vergunningverlening. (art. 6.1a Waterbesluit). Verder verwijst de Waterwet voor het kader van de vergunningverlening ook naar het stelsel van milieukwaliteitseisen voor waterkwaliteit (art. 6.21 in combinatie met art. 2.1 en 2.10 van de Waterwet en art. 4 van de KRW). Bij vergunningverlening wordt daarom getoetst aan dezelfde getalswaarden voor de waterkwaliteit die in het kader van het effectgerichte spoor in de vorm van de milieukwaliteitseisen de waterplannen aansturen. De toetsing wordt uitgevoerd op de manier die in het Handboek Immissietoets is aangegeven.

De KRW vraagt om te toetsen aan het beginsel van geen achteruitgang. Voor nieuwe lozingen en uitbreidingen van bestaande lozingen wordt gekeken of de waterbeheerder met het toestaan van de lozing hieraan kan voldoen. Een toetsing aan de ruimte die er is om geen achteruitgang te veroorzaken maakt daarom onderdeel uit van de immissietoets.

Getoetst moet worden of de verlening van de vergunning verenigbaar is met de doelstellingen in artikel 2.1 of de belangen, bedoeld in artikel 6.11 van de Waterwet. Indien dit niet het geval is wordt een vergunning geweigerd of worden onder voorwaarden aanvullende eisen gesteld.

Activiteitenbesluit milieubeheer

Op 1 januari 2008 is het Besluit algemene regels voor inrichtingen milieubeheer in werking getreden, verder aangehaald als 'Activiteitenbesluit'. In het Activiteitenbesluit zijn voor verschillende activiteiten, die binnen inrichtingen plaats kunnen vinden, algemene voorschriften opgenomen. Met het Activiteitenbesluit is thans de vergunningplicht op grond van artikel 2.1 lid 1 onder e van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht en artikel 6.2 van de Waterwet voor een groot aantal inrichtingen opgeheven.

Het Activiteitenbesluit onderscheidt drie type inrichtingen, type A, B en C. Inrichtingen ingedeeld in type A en B vallen geheel onder de algemene regels uit het Activiteitenbesluit en hebben geen vergunning nodig op grond van de Wabo. Voor inrichtingen type C blijft in beginsel een omgevingsvergunning (en eventueel een watervergunning) nodig. De activiteiten die zijn geregeld in hoofdstuk 3 van het Activiteitenbesluit zijn echter ook van toepassing op inrichtingen type C en worden dus niet in die vergunning geregeld.

Stoffenbeleid

De Europese Kaderrichtlijn Water (KRW, richtlijn 2000/60/EG) bevat in bijlage X een lijst met prioritaire stoffen. Voor deze stoffen geldt het vereiste de verontreiniging hierdoor geleidelijk te verminderen. Enkele van deze prioritaire stoffen zijn bovendien aangewezen als prioritaire gevaarlijke stoffen. Hiervoor geldt het vereiste om emissies, lozingen en verliezen stop te zetten of geleidelijk te beëindigen.

Hiernaast is in verschillende andere Europese en internationale regelgeving stoffenbeleid geformuleerd (de GHS-Verordening (1272/2008), de REACH-Verordening (1907/2006), het Verdrag van Stockholm inzake persistente organische vervuulende stoffen (Trb. 2001, 132), het Protocol bij het Verdrag van Aarhus inzake grensoverschrijdende vervuiling van die stoffen (Trb. 1998, 288) en de 'List of Chemicals for Priority Action' onder het OSPAR-Verdrag (Agreement 2004-12 van de OSPAR Commission, Trb. 1993, 16)). In Nederland is dit beleid samengevoegd in het beleid inzake 'zeer zorgwekkende stoffen' (ZZS), met als doelstelling deze stoffen uit de leefomgeving te weren of ten minste beneden een verwaarloosbaar risiconiveau te brengen (of te houden). Dit beleid betreft eveneens de prioritaire gevaarlijke stoffen als bedoeld in de KRW. De criteria om een stof als ZZS te bestempelen zijn afkomstig uit artikel 57 van de REACH-Verordening. Het RIVM stelt halfjaarlijks een indicatieve lijst op van de stoffen die op dat moment in ieder geval aan die criteria voldoen (zie http://www.rivm.nl/rvs/Stoffenlijsten/Zeet_Zorgwekkende_Stoffen_Naar_lijsten).

De concrete uitwerking van het beleid ten aanzien van ZZS voor lozingen uit puntbronnen op oppervlaktewater is geland in het BBT-informatiedocument 'Algemene BeoordelingsMethodiek 2016' (ABM). Dit document is aangewezen in de bijlage bij de Regeling omgevingsrecht en hiermee dient het bevoegd gezag rekening te houden bij het verlenen van vergunningen. Op grond van de ABM wordt in de watervergunningen voor lozingen van ZZS een vijfjaarlijkse rapportageverplichting opgenomen, om zo haalbaar en betaalbaar te komen tot een steeds verdergaande reductie van deze emissies. Deze verplichting geeft hiermee onder meer invulling aan het vereiste uit de KRW om emissies, lozingen en verliezen van prioritaire gevaarlijke stoffen stop te zetten of geleidelijk te beëindigen en sluit bovendien aan bij soortgelijke bepalingen die zijn opgenomen in het Activiteitenbesluit milieubeheer, die de emissie van ZZS naar lucht reguleren.

Ook voor stoffen die niet als ZZS worden gekwalificeerd, geeft de ABM een saneringsinspanning.

Op grond van richtlijn 2006/11/EG geldt hiernaast nog steeds een reductiebeleid voor stoffen in bijlage I bij deze richtlijn. Deze richtlijn is inmiddels ingetrokken, maar omdat de KRW de lidstaten ertoe verplicht ten minste het huidige beschermingsniveau van het milieu te handhaven, wordt in Nederland het reductiebeleid ongewijzigd voortgezet. Dit betekent dat voor alle stoffen genoemd in deze bijlage geldt, dat passende maatregelen moeten worden genomen ter vermindering of beëindiging van de verontreiniging door deze stoffen.

Daarnaast mogen op grond van artikel 6.1 van de Waterregeling voor de stoffen van lijst I van deze bijlage waarvoor emissiegrenswaarden zijn vastgesteld, alleen tijdelijke lozingsvergunningen worden verleend. Er kan een overlap bestaan tussen de stoffen bedoeld in richtlijn 2006/11/EG en de zeer zorgwekkende stoffen; een stof kan zowel vallen onder die richtlijn als ZZS zijn. In die gevallen kan bij het kiezen van de rapportagemomenten ter invulling van het reductiebeleid de beslissing over het moment van rapportage afgestemd worden op de duur van de vergunning. Het E-PRTR-verslag

In februari 2006 is de EG-verordening E-PRTR (European Pollutant Release Transfer Register) in werking getreden. De verordening verplicht bepaalde bedrijven hun emissies naar water, lucht, bodem en afvaltransport te rapporteren aan de overheid. De overheid valideert deze rapportage en stelt ze beschikbaar aan het publiek. De gegevens van alle E-PRTR-plichtige bedrijven worden openbaar gemaakt op een internetsite.

De EU heeft een Richtsnoerendocument opgesteld, waarin de verordening wordt toegelicht en een aantal (indicatieve) voorbeelden van uitwerkingen van verplichtingen uit de verordening zijn opgenomen.

In bijlage I van de EG-verordening E-PRTR staat omschreven welke bedrijven onder de werkingssfeer van de verordening vallen. Het gaat vaak om activiteiten die onder de IPPC-richtlijn vallen. Er zijn enkele afwijkingen en aanvullende categorieën ten opzichte van IPPC. Deze staan in het overzicht Vergelijking van IPPC- en E-PRTR-activiteiten. Bedrijven hoeven alleen te rapporteren over emissies als deze boven de gestelde drempelwaarden uitkomen (zie bijlage 2 van de verordening). In Nederland is de E-PRTR geïmplementeerd door de Uitvoeringswet, het Uitvoeringsbesluit en de Uitvoeringsregeling "EG-verordening PRTR en PRTR-protocol". Zo is onder andere een nieuwe titel 'Titel 12.3. De EG-verordening E-PRTR en het E-PRTR-protocol' aan de Wet Milieubeheer toegevoegd. Juridisch gezien is nu sprake van twee afzonderlijke rapportageverplichtingen (Milieujaarsverslag en het E-PRTR-verslag). In de praktijk wordt gewerkt met één elektronische applicatie, het e-MJV.

5.1.2 Overwegingen ten aanzien van de bescherming en verbetering van de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen (waterkwaliteit)

5.1.2.1 Standaard overwegingen

Toetsing maatregelen preventie en hergebruik

Het belang van de bescherming van de chemische en ecologische kwaliteit van watersystemen vereist dat het ontstaan van afvalwater wordt voorkomen of beperkt. Ook vereist dit belang dat de verontreiniging van afvalwater wordt voorkomen of beperkt.

Het ontstaan van de afvalwaterstroom uit de onthardingsinstallatie is direct gekoppeld aan de noodzaak om gedemineraliseerd water te produceren. Gedemineraliseerd water is benodigd voor het uitvoeren van het koelproces. Het ontstaan van dit afvalwater kan niet worden voorkomen zonder het productieproces te verstoren.

De te lozen vracht van stoffen in de afvalwaterstroom uit de onthardingsinstallatie, afkomstig van het ingaande water, is direct gerelateerd aan de gebruikshoeveelheid ingaand water. Reductie van de te lozen vracht van stoffen, afkomstig van het ingaande water, kan worden bereikt door de hoeveelheid ingaand water te beperken. De hoeveelheid ingaand water kan beperkt worden door een hoge recirculatiegraad van koelwater na te streven. Het koelwatersysteem bereikt een koelwaterrecirculatiegraad van >98%. Hiermee wordt invulling gegeven aan het zoveel mogelijk voorkomen van het ontstaan van afvalwater. Geconcludeerd wordt dat voldaan wordt aan de vereiste inspanning om het ontstaan van de afvalwaterstroom uit de onthardingsinstallatie te beperken.

Het ontstaan van de afvalwaterstroom koelwaterspui houdt verband met de kwaliteit van het koelwater in het systeem; Wanneer de kwaliteit van het koelwater afneemt is spui noodzakelijk. De toepassing van BBT (BREF Koelsystemen) is mede gericht op het optimaal in stand houden van koelwaterkwaliteit. In paragraaf 5.1.2.2 wordt de gehanteerde BBT in meer detail beschreven. Ook worden de BBT uit de BBT-conclusies ijzer- en staalproductie toegepast, die op onderdelen verband houden met de kwaliteit van het koelwater. In paragraaf 5.1.2.2 wordt de gehanteerde BBT in meer detail beschreven. Daarnaast draagt het bedrijven van een waterzuiveringsinstallatie bij aan de koelwaterkwaliteit. Hiermee wordt het ontstaan van te lozen koelwaterspui tot een minimum beperkt. Geconcludeerd wordt dat voldaan wordt aan de vereiste inspanning om het ontstaan van de afvalwaterstroom koelwaterspui te beperken.

Het hergebruik van koelwater wordt bereikt door een hoge recirculatiegraad na te streven. Daarnaast wordt indien de kwaliteit het toe laat water uit andere installaties gebruikt, indien dit nog van goede kwaliteit is. Geconcludeerd wordt dat voldaan wordt aan de vereiste inspanning om het koelwater te hergebruiken ter voorkoming van het ontstaan van koelwaterspui.

5.1.2.2 Toetsing aan Nederlandse Informatiedocumenten over BBT

In de Regeling omgevingsrecht zijn documenten aangewezen die gebruikt moeten worden bij het bepalen van de beste beschikbare technieken (BBT). Op de inrichting zijn de volgende Nederlandse informatiedocumenten over BBT van toepassing:

- Algemene beoordelingsmethodiek 2016
- Integrale aanpak van risico's van onvoorziene lozingen
- Handboek Immissietoets
- Beoordelingssystematiek warmtelozingen

De benodigde Nederlandse informatiedocumenten over BBT zijn betrokken bij de aanvraag en de beoordeling van de aanvraag. In deze paragraaf wordt hierop in meer detail ingegaan.

Beoordeling lozing o.b.v. de Algemene beoordelingsmethodiek 2016

Voor een goede uitvoering van het waterkwaliteitsbeleid is het noodzakelijk om inzicht te hebben in de mate waarin de in het oppervlaktewater te brengen grond- en hulpstoffen, tussen- en eindproducten een potentieel gevaar vormen voor het aquatisch milieu. Hiervoor is de Algemene Beoordelingsmethodiek (ABM) 2016 vastgesteld en in de Regeling omgevingsrecht aangewezen als BBT-informatiedocument waarmee het bevoegd gezag rekening dient te houden bij het verlenen van vergunningen.

De ABM kent voor alle bedrijfstakken op een transparante en eenduidige wijze aan de in het oppervlaktewater te brengen stoffen en mengsels een bepaalde waterbezwaarlijkheidscategorie toe, op grond van de eigenschappen van die stoffen en mengsels. Daarbij geeft de methodiek aan welke saneringsinspanning (emissiebeperkende maatregel) bij een bepaalde waterbezwaarlijkheid hoort. Voor zeer zorgwekkende stoffen (ABM-categorie 'Z') hoort bij deze saneringsinspanning ook een vijfjaarlijkse rapportageplicht om de mogelijkheden van verdergaande emissiereductie inzichtelijk te maken.

De ABM is een hulpmiddel bij het vaststellen van de gewenste saneringsinspanning en gaat niet in op het beoordelen van de restlozing.

In H4.2 van de aanvraag, *Toelichting vergunningaanvraag Waterwet Digimelter*, zijn de resultaten van de ABM-toets beschreven. Voor wat betreft de afvalwaterstroom koelwaterspui zijn de koelwateradditieven, het vlokmiddel t.b.v. de WZI en de bestanddelen van de hamerslag beschouwd. Voor wat betreft de afvalwaterstroom afkomstig van de onthardingsinstallatie zijn de reinigingsmiddelen beschouwd die als onderdeel van het spoelwater worden geloosd. Daarnaast zijn voor deze afvalwaterstroom de metalen afkomstig uit het industriewater beschouwd.

In de aanvraag worden ook hulpstoffen beschreven die ingezet worden in het gesloten koelsysteem. Vanuit het gesloten koelsysteem wordt geen afvalwater geloosd (*zero discharge* systeem). De hulpstoffen worden daarom ook niet beoordeeld in deze vergunning.

De koelwaterchemicaliën die in de lozing terecht kunnen komen vallen in de ABM categorieën B & C. De wijze van invulling van de saneringsinspanning (op hoofdlijnen) bestaat uit:

- VMS voldoet aan de designcriteria voor koelsystemen;
- Er is bij de stoffenselectie rekening gehouden met de waterbezwaarlijkheid van stoffen;
- Het toepassen van een waterzuiveringsinstallatie mede gericht op het beperken van dosering van biocides;
- Het voorbehandelen van industriewater voor de inzet in suppletiewater.

Geconcludeerd wordt dat voldaan wordt aan de saneringsinspanning voor koelwaterchemicaliën.

Het koelwater komt in contact met uitgegoten vloeibaar staal. Hierbij kan hamerslag (een harde laag ijzeroxiden) in het koelwater terecht komen. VMS heeft

daarnaast nikkel en chroom, afkomstig van staallegeringen, beschouwd als metalen die hierbij in het koelwater terecht kunnen komen. Nikkel betreft een ZZS met saneringsinspanning Z1. Chroom is in de aanvraag ingedeeld in een categorie gekoppeld aan saneringsinspanning A1. Elementair chroom en chroom (III) zijn geen ZZS, maar Chroom (VI) en Chroom (VI)verbindingen zijn dat wel. Afhankelijk van de betreffende chroomverbinding, kan chroom worden ingedeeld in categorie A of in categorie Z. Op voorhand kan niet worden uitgesloten dat ook als ZZS-geclassificeerde chroom componenten in het afvalwater voor kunnen komen. In deze vergunning wordt daarom uitgegaan van saneringsinspanning Z1 voor chroom. De in de hamerslag aanwezige te lozen stoffen zijn afkomstig uit de grondstoffen. Substitutie van deze stoffen behoort daarmee niet tot de mogelijkheden. De wijze van invulling van de saneringsinspanning (op hoofdlijnen) bestaat uit het verwijderen van de als vaste delen voorkomende metalen uit het afvalwater in de WZI. In de WZI wordt vlokvorming, bezinking en filtratie toegepast. Dit resulteert in emissieconcentraties die in lijn zijn met de BBT-GENs. Geconcludeerd wordt dat voldaan wordt aan de saneringsinspanning voor deze stoffen.

Het afvalwater afkomstig van de onthardingsinstallatie bestaat uit de stoffen die afkomstig zijn van het uit oppervlaktewater gewonnen industriewater. Het gaat hierbij mede om metalen (chroom, koper en nikkel) in concentraties van enkele microgrammen per liter. Gelet op de lage concentraties, waarin deze stoffen voorkomen, en gelet op de milieukwaliteitseisen voor deze stoffen, is het niet doelmatig om deze afvalwaterstroom te zuiveren. Daarnaast worden hulpstoffen ingezet ten behoeve van de reiniging van de onthardingsinstallatie. Het gaat hierbij om reinigingsmiddelen bestaande macro-elementen die van nature veel voorkomen (natronloog en zoutzuur) en natriumhypochloriet. Daarnaast wordt flocculant en anti-scalant ingezet. Beide stoffen hebben een saneringsinspanning B4 (weinig schadelijk voor in water levende organismen). De wijze waarop invulling gegeven wordt aan de saneringsinspanning van natriumhypochloriet, flocculant en anti-scalant wordt niet inzichtelijk gemaakt in de aanvraag. Er is een onderzoeksverplichting verbonden aan deze vergunning, o.a. gericht op het conform de vereiste saneringsinspanning toepassen van de hulpstoffen. Met inachtneming van dit voorschrift worden de uitgangspunten van de ABM m.b.t. deze afvalwaterstroom geborgd.

Beoordeling lozing o.b.v. het Handboek Immissietoets

Voor de lozing naar oppervlaktewater is de immissietoets uitgewerkt in het Handboek Immissietoets 2016 (www.infomil.nl/HandboekWater). Met de immissietoets wordt nagegaan of de restlozing leidt tot onaanvaardbare concentraties in het watersysteem, nadat de beste beschikbare technieken (BBT) zijn toegepast om de emissie te reduceren. De immissietoets is de derde stap in de toetsing van een lozing. In deze stap beoordeelt het bevoegd gezag of vanuit waterkwaliteitsoogpunt een nog verdergaande bronaanpak en/of zuivering nodig is dan volgt uit de toetsstappen bronaanpak en minimalisatie. Dit wordt bepaald op basis van de kwaliteit van het ontvangende oppervlaktewater waarop geloofd wordt en de relevante onderbouwde normen die daarin gelden, zowel lokaal als benedenstrooms. Uit deze toetsstap kan volgen dat het nodig is technieken toe te passen die nog meer bescherming bieden dan BBT.

Er is vastgesteld dat het oppervlaktewaterlichaam Eems-Dollard voor een aantal stoffen nog niet voldoet aan de daarvoor geldende doelstelling. De door VMS aangevraagde te lozen stoffen betreffen geen stoffen waarvoor nog niet voldaan wordt aan de geldende doelstelling.

De in deze vergunning betrokken afvalwaterstromen komen samen voordat lozing plaatsvindt. De Immissietoets is uitgevoerd voor de gecombineerde afvalwaterstromen. Daarbij is het debiet van beide afvalwaterstromen opgeteld (92 m³/s totaal), en zijn de concentraties van de te lozen stoffen in de samengestelde afvalwaterstroom berekend. Voor alle aangevraagde te lozen metalen (afkomstig van contact koeling en van het industriewater) wordt voldaan aan de significantietoets. Op grond van de Immissietoets worden voor de lozing van deze stoffen geen aanvullende eisen gesteld. Geconcludeerd wordt dat voor deze stoffen voldaan wordt aan de Immissietoets.

Er zijn lozingseisen voor metalen aan deze vergunning verbonden. Daarmee wordt geborgd dat de emissies niet hoger zijn dan de emissieniveaus die passen bij de toepassing van BBT. Ook borgen deze eisen dat voldaan wordt aan de Immissietoets voor wat betreft de lozing van metalen.

Immissietoets hulpstoffen

Het gebruik van het biocide natriumhypochloriet in koelsystemen kan leiden tot de vorming van gehalogeneerde koolwaterstoffen. Om die reden is een immissietoets uitgevoerd voor chloroform, waarvoor waterkwaliteitsdoelstellingen geformuleerd zijn. Uit deze berekening volgt dat de dosering van natriumhypochloriet beneden de waarde zal liggen waarbij ontoelaatbare hoeveelheden chloroform in het oppervlaktewaterlichaam terecht komen.

In de aanvraag is de omvang van het verbruik van de hulpstoffen niet inzichtelijk gemaakt. Naast het reactieproduct (chloroform) van de toepassing van natriumhypochloriet, betreffen de hulpstoffen geen stoffen waarvoor waterkwaliteitsdoelstellingen zijn geformuleerd. Het Handboek Immissietoets stelt dat ook van ongenormeerde stoffen een Immissietoets moet worden uitgevoerd, tenzij met voldoende zekerheid kan worden aangetoond dat dit niet nodig is. Voorschrift 8 wordt aan de vergunning verbonden om te bepalen of de verwachte omvang van het hulpstoffen gebruik tot een acceptabel toetsresultaat leidt bij de Immissietoets. Indien tijdens of uit het onderzoek blijkt dat niet aan de Immissietoets wordt voldaan, moet worden onderzocht met welke toe te passen maatregelen (waaronder andere technieken dan wel stoffen) alsnog aan de Immissietoets kan worden voldaan. Met het voorschrift worden de uitgangspunten van de Immissietoets voor de lozing van hulpstoffen geborgd.

Integrale aanpak van risico's van onvoorziene lozingen

De waterkwaliteit van het oppervlaktewaterlichaam kan ernstig verstoord raken als gevolg van onvoorziene lozingen. Ten einde onvoorziene lozingen te voorkomen dan wel te minimaliseren, heeft de CIW het rapport "Integrale aanpak van risico's van onvoorziene lozingen" opgesteld. Het rapport is in principe van toepassing op alle situaties die een risico voor het oppervlaktewaterlichaam kunnen vormen. Het beleidskader kan zodoende worden toegepast in het kader van de waterwet- en omgevingsvergunningverlening en trajecten in het kader van het Besluit risico's zware ongevallen (BRZO 2015). Het BRZO is de wettelijke implementatie van de Europese Seveso III Richtlijn. Het doel van de richtlijn is, net als de twee eerdere Seveso richtlijnen, de preventie van zware ongevallen bij inrichtingen waar grote hoeveelheden gevaarlijke stoffen aanwezig zijn of kunnen zijn. De richtlijn beoogt het milieu en de gezondheid van werknemers en de bevolking te beschermen tegen rampen en zware ongevallen.

In het kader van de Waterwet betekent dit dat analoog aan de aanpak van reguliere lozingen van afvalwater de emissie-aanpak ook geldt voor onvoorziene lozingen. Primair moet voldaan worden aan de "stand der veiligheidstechniek". Dit beperkt de kans en/of de omvang van de negatieve effecten van onvoorziene lozingen. Vervolgens zullen de resterende risico's in kaart gebracht moeten worden volgens de selectiemethodiek voor stoffen en activiteiten verwoord in bijlage 2 van het CIW-rapport. Deze selectie-methodiek is uitgebreid beschreven in het Riza-rapport "Beschrijving van de methode voor de selectie van activiteiten binnen inrichtingen ten behoeve van het uitvoeren van studie naar de risico's van onvoorziene lozingen". Bij dit selectiesysteem worden verschillende activiteiten en lozingssituaties onderscheiden en gekwantificeerd naar effecten op het oppervlaktewaterlichaam. Een overzicht hiervan is hieronder weergegeven:

Directe lozing/afstroming in het oppervlaktewaterlichaam:

1. toxische effecten;
2. sterfte van aquatische organismen als gevolg van zuurstofdepletie;
3. de vorming van drijfslagen.

De kansen en de effecten van onvoorziene lozingen worden ingeschat met behulp van het computerprogramma Proteus. Deze applicatie is publiekelijk beschikbaar via de Helpdesk Water (website: <https://www.helpdeskwater.nl/>)

Het samenstel aan gegevens over de risico's van onvoorziene lozingen, bestaande uit de beschrijving van de stand der veiligheidstechniek, de selectie van stoffen en activiteiten en de risico inschatting ten opzicht van het referentiekader, wordt de milieurisicoanalyse genoemd. Ook niet Brzo plichtige bedrijven dienen een milieurisicoanalyse op te stellen, voor zover zij op basis van de selectie-methodiek, een relevant risico vormen.

Op basis van de Ministeriële regeling omgevingsrecht (Mor) en in de bijlage daarvan benoemde Nederlandse informatiedocumenten over beste beschikbare technieken (BBT-documenten) bestaat de verplichting om een risicoanalyse uit te voeren van de stoffen en activiteiten ten opzichte van het referentiekader.

Bij de aanvraag is een beschrijving van de stand der veiligheidstechniek, bijgevoegd. Geconcludeerd wordt dat voldaan wordt aan de stand der veiligheidstechniek.

Er is een beperkte risicoanalyse uitgevoerd op basis van de stoffen en activiteiten ten opzichte van het referentiekader. In de aanvraag is een overzicht opgenomen van stoffen die opgeslagen worden binnen de inrichting. De in de aanvraag opgenomen opslaghoeveelheden van stoffen overschrijden de inrichtingsdrempelwaarde, zoals bedoeld in bijlage 2 van het document *Integrale aanpak van risico's op onvoorziene lozingen*. Geconstateerd is dat de aanvraag niet voor alle vloeistoffen inzicht geeft in welke hoeveelheden deze stoffen opgeslagen worden. Daarnaast blijkt uit de rioleringstekening niet waar straatkolken t.b.v. de afvoer van hemelwater geplaatst worden. Dit tezamen vormt de aanleiding om een verplichting in deze vergunning op te nemen om te onderzoeken of de getroffen maatregelen, gericht op het voorkomen van onvoorziene lozingen door toepassing van de stand der veiligheidstechniek, voldoende bescherming bieden aan het ontvangende oppervlaktewater. De verplichting is opgenomen in voorschrift 9.

Beoordelingssystematiek warmtelozingen

Sinds 21 juni 2005 is het CIW rapport "beoordelingssystematiek warmtelozingen" vastgesteld. Dit rapport beoordeelt thermische lozingen op basis van de emissie-immissieaanpak. Een belangrijk uitgangspunt is minimalisatie van de ecologische gevolgen van de opwarming van het oppervlaktewater. In dit rapport worden een aantal berekeningsmethodes aangedragen om de lozing van warmte te beoordelen. Binnen Rijkswaterstaat is afgesproken dat als eerste beoordeling van de koelwaterlozing de sneltoets gebruikt zal worden (bijlage 3 en 4 van het CIW-rapport). De sneltoets bestaat uit een mengzone- en een opwarmingstoets. Toepassing hiervan, uitgaande van de criteria voor schelpdierwater, leidt tot een acceptabel resultaat.

De maximale warmtelozing, als onderdeel van het koelwaterspui, bedraagt 0,93 MWth (930 KJ/s). Hoewel de lozing van koelwaterspui in dit geval onder de vergunning valt, kan een vergelijking gemaakt worden met het Activiteitenbesluit voor wat betreft het lozen van warmte in een oppervlaktewaterlichaam. Onder het Activiteitenbesluit zijn lozingen <1000 kJ/s toegestaan. Uit de nota van Toelichting bij het Activiteitenbesluit blijkt dat bij het opstellen van de maximaal toegestane warmtevracht een aantal conservatieve uitgangspunten gehanteerd zijn. Op basis van de toegepaste sneltoets, en op basis van de vergelijking die gemaakt kan worden met algemene regels uit het Activiteitenbesluit, is het niet noodzakelijk om effecten van onderhavige warmtelozing nader te beoordelen.

Conclusie warmtelozing

De lozing voldoet aan de in het CIW-document vastgestelde criteria voor opwarming en mengzone.

5.1.2.3 Toetsing aan de beste beschikbare technieken

In deze paragraaf wordt aandacht besteed aan de voor de lozing in aanmerking komende BBT. Deze BBT vloeien voort uit de Europese Richtlijn Industriële Emissies (RIE, 2010/75/EU). Daarnaast worden de Nederlandse informatiedocumenten over BBT uit de Regeling omgevingsrecht (behandeld in par. 5.1.2.2) gehanteerd bij het bepalen van de voor een lozing in aanmerking komende BBT.

Beste Beschikbare Technieken

Een hoog niveau van bescherming van het milieu moet worden gerealiseerd door aan deze vergunning voorschriften te verbinden, die nodig zijn om de nadelige gevolgen die de inrichting voor het milieu kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken en ongedaan te maken. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat in de inrichting ten minste de voor de inrichting in aanmerking komende Beste Beschikbare Technieken worden toegepast.

Europese informatiedocumenten

Tot medio 2012 werden de best beschikbare technieken weergegeven in zogenoemde 'BAT reference documents', kortweg BREFs. Met de implementatie van de RIE per 1 januari 2013 worden de BREFs vervangen door zogenaamde 'BBT-conclusies'. De eerste BBT-conclusies zijn medio 2012 verschenen. De implementatie van de BBT-conclusie zal geleidelijk plaatsvinden zodat er tijdelijk twee typen documenten gehanteerd zullen worden voor het vaststellen van de beste beschikbare technieken. In de BREF's of BBT-conclusies worden voor een IPPC-installaties per bedrijfstak of per activiteit de beste beschikbare technieken weergegeven. De documenten zijn beschikbaar voor elke industriële activiteit die genoemd wordt in Bijlage I van de RIE. Daarnaast zijn er de zogenaamde horizontale BREF's of BBT-conclusies, waarin de Beste Beschikbare technieken voor een bepaalde activiteit zijn vastgesteld die van toepassing kan zijn voor meerdere industrieën.

In Bijlage I van de RIE is aangegeven welke categorieën van industriële activiteiten onder de werkingssfeer van de Richtlijn vallen. VMS valt onder de volgende categorieën:

RIE-categorie	Verticale BREF/BBT-conclusies*
2.2 Installaties voor de productie van ijzer of staal (primaire of secundaire smelting), met inbegrip van uitrusting voor continuïteit met een capaciteit van meer dan 2,5 ton per uur;	BBT-conclusies voor de ijzer- en staalproductie
2.3. De verwerking van ferrometalen door: a) warmwalsen met een capaciteit van meer dan 20 t	BREF ferrometaalbewerking

ruwstaal per uur	
------------------	--

Nummer

-

* In de aanvraag en in deze vergunning is ook aan de 'horizontale BREF' Koelsystemen getoetst.

Datum

30 december 2022

VMS heeft de installaties aan de relevante BREF's en BBT-conclusies getoetst. Voor detailinformatie wordt verwezen naar hoofdstuk 4 van de vergunningaanvraag (*Toelichting vergunningaanvraag Waterwet Digimelter*).

Beoordeling lozing o.b.v. BBT-conclusies voor de ijzer- en staalproductie

Voor de lozing relevante BBT, afkomstig uit de BBT-conclusies voor de ijzer- en staalproductie, zijn hieronder beknopt weergegeven:

- Het toepassen van technieken ter bevordering van het voorkomen van afvalwater, het gescheiden houden van afvalwaterstromen, het zo veel mogelijk intern recyclen en het behandelen van eindstromen;
- Het waterverbruik van processen van vlamboogovens zo laag mogelijk houden;
- Het tot een minimum beperken van de lozing van afvalwater via continugieten door zuiveringstechnieken en het bereiken van afvalwaterconcentraties beneden de met de BBT geassocieerde emissieniveaus (BBT-GENs);

Belangrijke invullingswijzen van deze BBT-conclusies door VMS betreffen (o.a.) de toepassing van een waterzuiveringsinstallatie waarmee door vlokvorming, bezinking en filtratie vaste deeltjes worden verwijderd. Daarnaast bestaat de invulling van BBT uit het verwijderen van olie door middel van olieafscidders en het zoveel mogelijk recirculeren van koelwater.

Ter borging van het behalen van de BBT-GENs is een voorschrift aan de vergunning verbonden. Verder is conform een verplichting aan de vergunning verbonden gericht op het monitoren van het afvalwater in relatie tot de gestelde emissiegrenswaarden.

Op basis van de informatie uit de vergunningaanvraag kan voor wat betreft de toetsing aan BBT Conclusies voor de ijzer- en staalproductie worden geconcludeerd dat, met inachtneming van de in deze vergunning opgenomen voorschriften, de voor de lozing in aanmerking komende BBT worden toegepast.

Beoordeling lozing o.b.v. BREF Ferrometaalbewerking

Getoetst is aan de relevante BBT uit de BREF Ferrometaalbewerking (2001). De BREF Ferrometaalbewerking is tijdens de vergunningenprocedure geactualiseerd. Op het moment van aanvragen was een final draft beschikbaar, daterend uit oktober 2021. Ook dit document is beschouwd in de vergunningaanvraag.

Voor de lozing relevante BBT, afkomstig uit de BREF Ferrometaalbewerking, zijn hieronder beknopt weergegeven:

- Het verminderen van waterverbruik door monitoring van materialen;

- Aparte koelsystemen die opereren in gesloten circuits;
- Het behalen van een recirculatiegraad van >95% in gesloten systemen;
- Reductie van emissies door passende behandelingstechnieken en het bereiken van BBT-GENs voor directe lozing.

Belangrijke invullingswijzen van deze BBT-conclusies door VMS betreffen (o.a.) het behandelen van afvalwater in de afvalwaterzuiveringsinstallatie, het behalen van een hoge koelwater recirculatiegraad en het behalen van stoffenconcentraties in afvalwater beneden de BBT-GENs.

Ter borging van het behalen van de BBT-GENs is een voorschrift aan de vergunning verbonden. Daarnaast is een verplichting aan de vergunning verbonden gericht op het monitoren van het afvalwater in relatie tot de gestelde emissiegrenswaarden.

Op basis van de informatie uit de vergunningaanvraag kan voor wat betreft de toetsing aan BREF Ferrometaalbewerking worden geconcludeerd dat, met inachtneming van de in deze vergunning opgenomen voorschriften, de voor de lozing in aanmerking komende BBT worden toegepast.

Beoordeling lozing o.b.v. de BREF Koelsystemen

Getoetst is aan de relevante BBT uit de BREF Koelsystemen. Voor de lozing relevante BBT, afkomstig uit de BREF Koelsystemen, zijn hieronder beknopt weergegeven:

- Beperken van de koelbehoefte;
- Beperken van de waterbehoefte;
- Beperken van emissies van stoffen en warmte naar water;
- Gebruiken van chemicaliën anders dan de in de BREF bedoelde gevaarlijke chemicaliën;
- Reductie van risico's op lekkage;
- Het afstemmen van biocide dosering op de vervuiling.

Belangrijke invullingswijzen van deze BBT-conclusies betreffen (o.a.) het beperken van de koelbehoefte door eenmalige metaalverhitting in het proces, het beperken van de waterbehoefte door het hanteren van een gescheiden gesloten koelsysteem en door vergaande recirculatie van koelwater. Het ontwerp van het koelsysteem is gericht op een beperkt gebruik van chemicaliën. Daarnaast worden andere chemicaliën dan de als niet BBT-bestempelde chemicaliën ingezet door VMS. De beoordeling van koelwaterchemicaliën vindt plaats in par. 5.1.2.2. Verder wordt het risico op lekkage gereduceerd door te monitoren op lekkage.

Onderzocht is of koelwaterbehandeling chemicaliënvrij kan plaatsvinden. Daartoe heeft de leverancier een onderzoek gedaan naar elektrocoagulatie. Gebleken is dat deze technologie nog niet toepasbaar is voor dit type koelsysteem. In de aanvraag, par. 3.2.4, wordt in meer detail ingegaan op dit onderzoek.

Op basis van de informatie uit de vergunningaanvraag kan voor wat betreft de toetsing aan BREF Koelsystemen worden geconcludeerd dat, met inachtneming van

de in deze vergunning opgenomen voorschriften, de voor de lozing in aanmerking komende BBT worden toegepast.

5.1.2.4 Beleidsregel toetsingskader waterkwaliteit

De beleidsregel Toetsingskader waterkwaliteit is gericht op de vraag of het realiseren van de chemische waterkwaliteitseisen, de ecologische doelstellingen en het waarborgen van 'geen achteruitgang' voor de toestand van de KRW-waterlichamen nog mogelijk is, indien de activiteit of ontwikkeling plaatsvindt.

Bij de beoordeling van een aanvraag om een watervergunning worden de stroomschema's doorlopen zoals die zijn opgenomen in de bijlage bij de beleidsregel Toetsingskader waterkwaliteit. Een aanvraag wordt uitsluitend ingewilligd als op grond van deze stroomschema's, rekening houdend met de op grond daarvan eventueel te nemen aanvullende maatregelen, het oordeel gegeven wordt dat er ten gevolge van de aangevraagde handeling geen onacceptabele negatieve effecten zijn te verwachten op de fysisch-chemische of biologische kwaliteitselementen of op de chemische toestand van de betrokken oppervlaktewaterlichamen.

Bij de beoordeling van de aanvraag is de lozing getoetst aan deze stroomschema's. Geoordeeld wordt dat ten gevolge van de aangevraagde handeling geen onacceptabele negatieve effecten zijn te verwachten op de fysisch-chemische kwaliteitselementen of op de chemische toestand van het oppervlaktewaterlichaam Eems-Dollard.

5.1.2.5 Toetsen overschrijding lozingseisen

Het is voor Rijkswaterstaat, voor de vergunninghouder en voor eventuele derde-belanghebbenden van belang dat precies duidelijk is wat de lozingseisen in deze vergunning betekenen en op welke wijze bepaald wordt dat er sprake is van een overschrijding van lozingseisen. De bepaling hangt af van het type lozingseis: een empirische lozingseis of een theoretische lozingseis. In de vergunningvoorschriften is aangegeven of de daar genoemde lozingseisen empirisch of theoretisch zijn.

Empirische lozingseisen worden in het proces van vergunningverlening vastgesteld met een statistische methodiek op basis van historische meetwaarden van het lozende bedrijf. Een empirische lozingseis wordt, kort samengevat, bepaald door een aantal maal de standaardafwijking van de historische meetwaarden op te tellen bij het gemiddelde van deze waarden. Er wordt bij het empirisch afleiden van een lozingseis gebruik gemaakt van meetgegevens die representatief zijn voor de gebruikelijke beheerste procesvoering.

Bij een overschrijding van een empirische lozingseis is het in hoge mate zeker dat er sprake is van een overtreding. De meetonzekerheid van de meetwaarden is hierbij niet van belang, omdat er gebruik is gemaakt van historische meetwaarden voor het vaststellen van de eis. Daarmee is vanzelf ook de meetonzekerheid verdisconteerd in de lozingseis. Dat geldt ook voor een eventuele aanvullende onzekerheid door de bemonstering.

Theoretische lozingseisen zijn niet gebaseerd op een statistische analyse van een historische meetreeks. Theoretische eisen staan onder andere in de referentiedocumenten voor de beste beschikbare technieken (BREF). Theoretische lozingseisen hangen samen met toepassing van een bepaalde stand der techniek bij een bedrijf. Het zijn een soort ervaringscijfers per bedrijfstak of per behandelingstechniek, waarbij de achterliggende meetgegevens van de afzonderlijke bedrijven niet direct meer te herleiden zijn. Anders dan bij empirische lozingseisen, wordt bij de toetsing van meetwaarden aan een theoretische lozingseis wel rekening gehouden met de meetonzekerheid. De meetonzekerheid is immers niet verdisconteerd in de lozingseis zelf.

Voor verdere toelichting op de toetsing van overschrijdingen van lozingseisen wordt verwezen naar de notitie "Op uniforme wijze toetsen van overschrijdingen van lozingseisen".

5.1.3 Overwegingen ten aanzien van de maatschappelijke functievervulling door watersystemen

Beleid voor de vervulling van maatschappelijke functies door watersystemen

Het Nationaal Water Programma kent aan de Rijkswateren verschillende gebruiksfuncties toe die specifieke eisen stellen aan het beheer of gebruik van het betreffende rijkswater. Voor het oppervlaktewaterlichaam Eems-Dollard gelden de volgende functies:

Schelpdierwater:

Het voorgeschreven beschermingsniveau voor schelpdierwater wordt geborgd met het streven naar de goede toestand of een goed potentieel onder de Kaderrichtlijn Water (KRW). Aanvullend geldt in schelpdierwateren de eis dat in schelpdieren geen bacteriële besmetting aanwezig is in een mate die schadelijk kan zijn voor de volksgezondheid. Vastgesteld is dat het verlenen van deze vergunning verenigbaar is met het behalen van de doelen. Daarnaast is er geen reden om aan te nemen dat de lozing leidt tot bacteriële besmetting in een mate die schadelijk kan zijn voor de volksgezondheid.

Zwemwater:

In Delfzijl en Termonterzijl bevinden zich gebieden die zijn aangewezen als zwemwater. De lozing draagt niet bij – in negatieve zin – aan de concentraties van de parameters die bepalend zijn voor zwemwaterkwaliteit.

Natuur:

De Eems-Dollard betreft een Natura 2000-gebied. Het watersysteem heeft daarmee mede de gebruiksfunctie natuur. De instandhoudingsdoelstellingen van Natura 2000-gebieden kunnen gevolgen hebben voor de eisen die moeten worden gesteld aan de chemische en ecologische waterkwaliteit of de waterkwantiteit. Bij de beoordeling zijn geen strengere eisen aan waterkwaliteit als gevolg van instandhoudingsdoelstellingen voor dit Natura-2000 gebied geïdentificeerd.

Energie en verduurzaming, waterrecreatie, bouwgrondstoffen, kabels en leidingen, cultureel erfgoed, visserij, koel- en proceswater, landbouw:

Ten behoeve van maatschappelijke functievervulling door Rijkswater(systemen) kunnen eisen worden gesteld aan het medegebruik van deze watersystemen. Het NWP stelt geen specifieke eisen aan het gebruik van het oppervlaktewaterlichaam Eems-Dollard m.b.t. lozingen voor wat betreft de gebruiksfuncties Energie en verduurzaming, waterrecreatie, bouwgrondstoffen, kabels en leidingen, cultureel erfgoed, visserij, koel- en proceswater, landbouw. Geoordeeld wordt dat de aangevraagde lozing verenigbaar is met de maatschappelijke functievervulling door watersystemen voor wat betreft deze gebruiksfuncties.

6. Procedure

De Waterwet bepaalt dat op de voorbereiding van een beschikking tot het verlenen van een vergunning voor het brengen van stoffen in een oppervlaktewaterlichaam afkomstig van bedrijven met een IPPC-installatie de uniforme openbare voorbereidingsprocedure van afdeling 3.4 van de Awb en afdeling 13.2 van de Wet milieubeheer van toepassing zijn. In het Waterbesluit zijn hierop uitzonderingen gemaakt. Een dergelijke uitzondering is in dit geval niet van toepassing, zodat de reguliere voorbereidingsprocedure niet kan worden gevolgd.

De samenhang tussen de Waterwet- en de Wabo-aanvraag is niet van dien aard dat deze invloed heeft gehad op de inhoud van de onderhavige watervergunning. Over de inhoud van de aanvragen en de inhoud van de onderscheiden vergunningen heeft regelmatig overleg plaatsgevonden met de Omgevingsdienst Groningen. Op deze wijze is er zorg voor gedragen dat de inhoud van beide vergunningen in lijn zijn met elkaar.

7. Conclusie

De in de vergunning opgenomen voorschriften waarborgen dat de doelstellingen van het waterbeheer voldoende worden beschermd. Op grond van de overwegingen bestaan er daarom geen bezwaren tegen het verlenen van de gevraagde vergunning.

8. Ondertekening

DE MINISTER VAN INFRASTRUCTUUR EN WATERSTAAT,
namens deze,
hoofd van de afdeling Vergunningverlening,
Rijkswaterstaat Noord-Nederland,

M.G. Klaver

9. Mededelingen

Voor meer informatie over dit ontwerpbesluit kunt u terecht bij de in dit besluit genoemde contactpersoon. De contactgegevens staan in de begeleidende brief bij dit besluit. De contactpersoon kan uw vragen beantwoorden en het besluit met u doornemen.

Om te bepalen of u meer informatie wilt, kunnen de volgende vragen en aandachtspunten u helpen:

- Is de inhoud van het ontwerpbesluit duidelijk en is helder wat het concreet voor u betekent?
- Kunt u beoordelen of het ontwerpbesluit inhoudelijk juist is of niet? Of heeft u behoefte aan een toelichting?
- Kloppen de gegevens over u in het ontwerpbesluit en heeft u alle gegevens verstrekt?

Ook wanneer u andere vragen heeft over het ontwerpbesluit of de procedure kunt u contact opnemen.

Op grond van de Algemene wet bestuursrecht kan een ieder, gedurende een periode van zes weken vanaf de dag waarop de ontwerpvergunning ter inzage is gelegd, schriftelijk of mondeling zijn zienswijze over de ontwerpvergunning naar voren brengen. Een zienswijze moet worden gericht aan Rijkswaterstaat Noord-Nederland, afdeling Werkenpakket, Postbus 2232, 3500 GE Utrecht.

Overige mededelingen

Het hebben van deze vergunning ontslaat de houder niet van de verplichting om de redelijkerwijs mogelijke maatregelen te treffen teneinde te voorkomen dat derden of de Staat ten gevolge van het gebruik maken van de vergunning schade lijden.

Een afschrift van dit ontwerpbesluit is verzonden aan:

1. Burgemeester en wethouders van de gemeente Het Hogeland, E-mail: gemeente@hethogeland.nl
2. Het College van Gedeputeerde Staten van de Provincie Groningen, E-mail: loketvergunningen@provinciegroningen.nl
3. Omgevingsdienst Groningen, E-mail: info@od-groningen.nl
4. Groningen Seaports, E-mail: servicedeskdim@groningen-seaports.com
5. De Waddenvereniging, E-mail: info@waddenvereniging.nl
6. De Natuur en Milieufederatie Groningen, E-mail: info@nmfgroningen.nl

Bijlage 1, Begripsbepalingen

Behorende bij de vergunning van de Minister van Infrastructuur en Waterstaat van heden, nr. RWS-2022/XXX

In deze vergunning wordt verstaan onder:

1. 'Aanvraag': De aan deze vergunning ten grondslag liggende aanvraag, die op 22 juli 2022 is binnengekomen bij de minister van Infrastructuur en Waterstaat, geregistreerd onder nummer RWSZ2022-00013772;
2. 'Afdeling handhaving': de afdeling Vergunningverlening en Handhaving van Rijkswaterstaat Noord-Nederland;
3. 'Afvalwater': water waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen;
4. 'BBT-GENs': De met de beste beschikbare technieken geassocieerde emissieniveaus.
5. 'WZI': Waterzuiveringsinstallatie;
6. 'NWP': Nationaal Water Programma (NWP), planperiode 2022-2027
7. 'Bevoegd gezag': de hoofdingenieur-directeur van Rijkswaterstaat Noord-Nederland namens de minister van Infrastructuur en Waterstaat (p.a. Rijkswaterstaat Noord-Nederland, Zuidersingel 3, 8911 AV Leeuwarden, Postadres: Postbus 2232, 3500 GE te Utrecht.);
8. 'Concentratie': het gehalte van een (som-)parameter, uitgedrukt in mg/l of µg/l;
9. 'Dagvracht': de vracht uitgedrukt in kg per etmaal bepaald als het product van de gedurende een etmaal geloosde hoeveelheid afvalwater en de concentratie in een etmaalmonster over datzelfde etmaal;
10. 'Effluent': afvalwater afkomstig uit een installatie waarin dit afvalwater een zuiveringstechnische behandeling heeft ondergaan;
11. 'Etmaalmonster': een representatief genomen monster van het afvalwater over een periode van 24 uur;
12. 'Gemiddelde concentratie': het voortschrijdend rekenkundig gemiddelde van 10 opeenvolgende concentraties in etmaalmonsters waarbij de etmaalmonsters niet noodzakelijkerwijs aaneengesloten genomen behoeven te zijn;
13. 'IPPC-installatie': Installatie voor industriële activiteiten als bedoeld in bijlage 1 van richtlijn nr. 2010/75/EU van het Europees parlement en de Raad van 24 november 2010 inzake industriële emissies;
14. Kaderrichtlijn Water (KRW): richtlijn 2000/60/EG van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid;
15. KRW-waterlichaam: volgens artikel 2, lid 10, van de richtlijn 2000/60/EG is een KRW-waterlichaam een te onderscheiden oppervlaktewater van aanzienlijke omvang, zoals een meer, een waterbekken, een stroom, een rivier, een kanaal, een deel van een stroom, rivier of kanaal, een overgangswater of een strook kustwater;
16. 'Lozingspunt': een punt van waaruit afvalwater in het oppervlaktewaterlichaam wordt geloosd/gebracht;
17. 'Meetpunt': een intern controlepunt;
18. 'Ongewoon voorval': een voorval waardoor nadelige gevolgen voor het oppervlaktewaterlichaam zijn ontstaan of dreigen te ontstaan;

19. 'Ontvangstdatum aanvraag': eerste datum dat de aanvraag ontvangen is bij een bestuursorgaan;
20. 'Oppervlaktewaterlichaam': samenhangend geheel van vrij aan het aardoppervlak voorkomend water, met de daarin aanwezige stoffen, alsmede de bijbehorende bodem, oevers en, voor zover uitdrukkelijk aangewezen krachtens de Wtw, drogere oevergebieden, alsmede flora en fauna;
21. 'Steekmonster': een op enig moment genomen monster van het afvalwater;
22. 'Vergunninghouder': diegene die krachtens deze vergunning handelingen verricht;
23. 'Warmtevracht' (bij een per dagmeting): De warmtevracht is gebaseerd op het daggemiddelde debiet en de daggemiddelde temperatuur op de lozingspunten gecorrigeerd voor de daggemiddelde innamentemperatuur;
24. 'Waterbeheerder': de minister van Infrastructuur en Waterstaat, per adres de hoofdingenieur-directeur Rijkswaterstaat Noord-Nederland, Zuidersingel 3, 8911 AV Leeuwarden. Postadres: Postbus 2232, 3500 GE te Utrecht;
25. 'ZZS'; Zeer Zorgwekkende Stof: verzameling van meest gevaarlijke stoffen voor mens en milieu welke zijn opgenomen op de stoffenlijst van Het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM);
26. 'Empirische lozingseis': lozingseis die is bepaald op basis van een historische meetreeks van de concentraties stoffen in de lozing;
27. 'Theoretische lozingseis': andere lozingseis dan een empirische lozingseis.

Bijlage 2, Analysevoorschriften

Behorende bij de vergunning van de minister van Infrastructuur en Waterstaat van heden, nr. RWS-2022/XXX

De concentratie van de in deze vergunning opgenomen stoffen moet worden bepaald volgens onderstaande analysemethoden voor afvalwater van het Nederlands Normalisatie Instituut (NNI):

Stof/parameter	norm
pH (zuurgraad)	NEN-EN 10523:2008
onopgeloste bestanddelen	NEN-EN 872:2005 en
IJzer, zink, nikkel, chroom	NEN-EN-ISO 11885:2009 en NEN-EN-ISO 17294-2:2016 en NEN 6965:2005/C1:2006 nl
Minerale olie	NEN-EN-ISO 9377-2:2000 en
Vrij chloor	NEN-EN-ISO 7393-1:2000 of NEN-EN-ISO 7393-2:2018 of NEN-EN-ISO 7393-3:2000 of online ORP

De monsternamen ten behoeve van de emissiemetingen ter controle van de naleving van de emissie-eisen voor het lozen wordt uitgevoerd volgens NEN 6600-1:2009 en de conservering van het monster wordt uitgevoerd volgens NEN-EN-ISO 5667-3:2018.

Indien de vergunninghouder een andere, vergelijkbare methode wil gebruiken, heeft dit voorafgaand de schriftelijke toestemming van de waterbeheerder.

Bijlage 3 Schema afvalwaterstromen

